

var ganske naturligt at foretage en Sammenligning af alle militære Udgifter paa de militære Budgetter.

Jeg skal blot gøre en Slutningsbemærkning overfor den højtærede Forsvarsminister. Han sagde, at de norske og svenske Militærudgifter ere udregnede paa samme Maade som de danske. Det lyder jo meget plausibelt, men betyder i Virkeligheden ikke det mindste, for det kan betyde, at man har taget de militære Budgetter fra Sverige og Norge, ligesom man har taget de egentlige militære Budgetter for Danmark og sammenlagt de Udgiftsposter, som ere opførte der. Men derved kan der meget godt komme den Forskelighed, som gør, at det hele aldeles ikke tjener til Sammenligningsstof, at samtlige eller saa godt som samtlige Militærudgifter i Sverige og Norge ere opførte paa de egentlige Militærbudgetter, medens en aldeles ikke uvæsentlig Del af de danske Militærudgifter er opført andre Steder paa Budgettet end paa de egentlige militære Paragraffer. At den højtærede Minister siger, at det er gjort paa samme Maade, er derfor aldeles intet Svar. Det er kun en Omgaaelse af mit Spørgsmaal, og naar jeg sammenholder den med den rettede Udtalelse, som staar i Fortrykket, maa jeg nødvendigvis komme til det Resultat, at den højtærede Minister ikke med Ja kan besvare det Spørgsmaal, om man i de norske og svenske Militærudgifter ligesom i de danske har bortset fra Pensions-, Udskrivningsvæsens- og Indkvarteringsudgifter. Men det er jo et Spørgsmaal, som er yderst interessant at faa ordentlig besvaret, og som det er ganske nødvendigt at faa besvaret, inden man kan tillægge det Skrift, den højtærede Minister har udsendt, blot den allermindste Betydning. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at selv om den højtærede Minister mod Forventning — jeg forventer det ikke, da han saa længe har vægret sig derved — skulde være i Stand til at give et fyldestgørende og klart Svar paa dette Spørgsmaal, er det dog ikke sikkert, at det vilde gøre, at Sammenligningsstoffet duede. Sagen er den, at for de tidligere Aar ere, saa vidt jeg kan se, de danske Militærudgifter opgivne undertiden endogsaa ikke saa lidt for højt. Naar jeg f. Eks. tager Tidsskrift for Søværnen 77de Aargang, Hæftet for Januar Maaned — det er et Tidsskrift, som er bekendt for sin Nøjagtighed —, saa ser jeg, at samtlige Militærudgifter til Marinen ere [opgjorte til

5,667,000 Kr., men i den højtærede Ministers officielle Opgørelse ere de opgjorte til 6,15 Millioner Kr. Et af Stederne er der altsaa en Fejl, og det er aldeles ikke umuligt, at Fejlen ligger i den højtærede Ministers Opgørelse, som for de foregaaende Aar i det hele er noget højere end Opgørelsen i Tidsskrift for Søværnen. Men det vilde interessere mig meget — idet jeg paakalder hele Tingets og hele Pressens Vidnesbyrd om, at den Udtalelse, der staar i Fortrykket, ikke er overensstemmende med den Udtalelse, som den højtærede Forsvarsminister fremsatte her den 17. Januar — at faa Lejlighed til at sammenligne denne Udtalelse, som der stod trykt her, med selve det stenografiske Manuskript. Den højtærede Forsvarsminister bad jeg om Samtykke til at faa dette udleveret. Dette vægrede han sig mærkværdigt nok ved at give mig. Men det beror jo endda heller ikke paa ham, Manuskriptet maa vel tilhøre Rigsdagen som saadan, og jeg tillader mig derfor at anmode den højtærede Formand om, at jeg, for at faa Sandheden frem i dette Forhold, maa faa Manuskriptet udleveret.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Med Hensyn til Opgørelsen kan jeg kun sige, at de for Danmark opførte Tal ere tagne af Statsregnskaberne og derfor maa være rigtige. Ved Udarbejdelsen er der for de svenske og norske Vedkommende gaaet frem paa samme Maade. Jeg har ikke selv lavet Opgørelsen, saa at jeg kan ikke sige bestemt, hvorledes Posterne ere. Jeg har heller ikke gennemgaaet den, for det er ved Marineministeriets Embedsmænd, det er sket, men jeg har ingen Grund til at mistænke dem for ikke at gøre det reelt og rigtigt i enhver Henseende. Der er jo ogsaa i samme Aktstykket givet Oplysning om Fremgangsmaaden. Formaallet har været at give nøjagtige og objektive Tal, der har slet ikke været andet Formaal.

Overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) skal jeg sige, at hvad Munderingssager angaar, have vi i Virkeligheden ikke mere end det allernødtørftigste og mangle flere Ting, som jeg allerede har gjort opmærksom paa. Det ærede Medlem maa huske paa, at vi skulle have tilstrækkelige Sager til at kunne ikklæde Hæren ved Mobilisering. Det maatte nødtigt gentage sig, hvad der fandt Sted i 1864, da man maatte lade adskillige Soldater gaa med islandske